

СЛОВО ПАНИГЫРИЧЕВО
на
БЛАГОВѢЩЕНІЕ БОГОРОДИЧНО.

(Друго различно. Мартъ 25.)

„Бѣ зачнѣши во чрѣвѣ, ѿ родѣши сѣна.“

(Лѣк. гл. 1, ст. 17.)

ПРЕДНАЧИНАНІЕ.

Показва сѣ отъ свѣтлата дверь на прекрасный Востокъ вѣлообразната онаѣ слънчева вѣстница, червенообразната, двамъ, и свѣтоносната зора. И щомъ начне да описва дохожданието на рѣсый Аполонъ(*) отъ горѣ на среброзлатосложното лице на небето, тогазъ ꙗко тогазъ многообразный съборъ на звѣздыты вѣрза по-скоро да исчезне; изгѣва сѣ съсемеъ и премрачната тъмнина на мрачната ношь: непостоянната, и сѣрповидната Лѣна, като не може да трае таквотъ свѣтлообразно сѣмѣ, сѣ закрыва цѣла отъ срамътъ си. Вѣтрѣ въ золотозеленыты лѣсове сѣ чюе сладкопойно пѣніе на сладкопѣсенныты органы на разны птычета; челоуѣцити ꙗнесени въ дълбокъ сѣнь, сѣ пробвждатъ, за да сѣ заловатъ за разны занатѣ. И тогазъ, като най-радостенъ вѣстникъ благовѣстѣва на цѣла свѣтъ, и двѣма: „ето деньтъ приближи, ето огрѣѣ.“

Тѣи и на днешный день сѣ показва отъ слънцѣблистателната онаѣ небесна дверь свѣтоогнеобразниатъ Божій Архангелъ, свѣтліатъ, двѣма, и чистіатъ Гавриилъ. И щомъ сѣ цѣлованието си: „Радѣ сѣ влагодѣтнаѣ, Господѣ сѣ тобѣю,“ описва въ непорочната ꙗтроба на Богоотроковица Маріѣ дохожданието на незаходимото слънце на правдата, тогазъ ꙗко тогазъ наченва да вѣга по-скоро богпротивното многобожіе на лѣстивыты Идолы. Изгѣватъ сѣ съсемеъ мрачныты симболи на ветхыѣ законъ. Непостоянното събраніе на невѣрныты, като не може да трае далѣсѣмѣтелната свѣтлина на исти-

(*) Подъ името на Аполонъ древныты язычници почитали слънцето